

7.3.2011

B7-0158/2011 }
B7-0160/2011 }
B7-0161/2011 }
B7-0162/2011 }
B7-0163/2011 } RC1

YHTEINEN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan mukaisesti

joka korvaa seuraavat poliittisten ryhmien jättämät päätöslauselmaesitykset:

ALDE (B7-0158/2011)
S&D (B7-0160/2011)
ECR (B7-0161/2011)
Verts/ALE (B7-0162/2011)
PPE (B7-0163/2011)

YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. istunnon ensisijaisista tavoitteista ja vuoden 2011 arvioinnista

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Laima Liucija Andrikienė, László Tőkés, Mario Mauro, Marietta Giannakou, Kinga Gál, Artur Zasada, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska

PPE-ryhmän puolesta

Richard Howitt, Véronique De Keyser, Jörg Leichtfried, Maria Eleni Koppa, Ana Gomes, Raimon Obiols

S&D-ryhmän puolesta

Marietje Schaake, Leonidas Donskis, Marielle De Sarnez, Ramon Tremosa i Balcells, Alexandra Thein, Alexandra Thein

ALDE-ryhmän puolesta

RC\860026FI.doc

PE459.694v01-00 }
PE459.697v01-00 }
PE459.698v01-00 }
PE459.700v01-00 }
PE459.701v01-00 } RC1

Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Malika Benarab-Attou, François Alfonsi
Verts/ALE-ryhmän puolesta
Charles Tannock
ECR-ryhmän puolesta

RC\860026FI.doc

PE459.694v01-00 }
PE459.697v01-00 }
PE459.698v01-00 }
PE459.700v01-00 }
PE459.701v01-00 } RC1

Euroopan parlamentin päätöslauselma YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. istunnon ensisijaisista tavoitteista ja vuoden 2011 arvioinnista

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen, Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvostosta (UNHRC) ja erityisesti 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeusneuvoston 13. istunnosta¹, 14. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman YK:n ihmisoikeusneuvoston kehityksestä, mukaan lukien EU:n asema,² sekä 16. maaliskuuta 2006 antamansa päätöslauselman ihmisoikeusneuvostoa koskevien neuvottelujen tuloksista sekä YK:n ihmisoikeustoimikunnan 62. istunnosta³, 29. tammikuuta 2004 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin ja Yhdistyneiden kansakuntien välisistä suhteista⁴, 9. kesäkuuta 2005 antamansa päätöslauselman Yhdistyneiden kansakuntien uudistuksesta⁵, 29. syyskuuta 2005 antamansa päätöslauselman 14.–16. syyskuuta 2005 pidetyn Yhdistyneiden kansakuntien huippukokouksen tuloksista⁶ ja 7. toukokuuta 2009 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta⁷,
- ottaa huomioon kiireelliset päätöslauselmansa ihmisoikeuksista ja demokratiasta,
- ottaa huomioon ihmisoikeusneuvoston perustamisesta annetun Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksen päätöslauselman A/RES/60/251,
- ottaa huomioon ihmisoikeusneuvoston aiemmat sääntömääräiset ja erityisistunnot sekä yleisen kausiarvioinnin aikaisemmat kierrokset,
- ottaa huomioon ihmisoikeusneuvoston 16. istunnon ja yleisen kausiarvioinnin yhdennentoista kierroksen, joka järjestetään 2.–13. toukokuuta 2011,
- ottaa huomioon vuonna 2011 toteutettavan ihmisoikeusneuvoston arvioinnin,
- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen voimaantulosta aiheutuneet toimielimiä koskevat muutokset ja erityisesti Euroopan ulkosuhdehallinnon sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan toimen perustamisen,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA-PROV(2010)0036.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0021.

³ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0097.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P5_TA(2004)0037.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0237.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2005)0362.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, 3 artiklan 5 kohdan sekä 18, 21, 27 ja 47 artiklan, sellaisina kuin ne ovat Lissabonin sopimuksessa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. katsoo, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden kunnioittaminen, edistäminen ja suojeleminen ovat osa Euroopan unionin eettistä ja oikeudellista säännöstöä ja yksi Euroopan yhtenäisyyden ja eheyden kulmakivistä¹,
 - B. katsoo, että Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne noudattavat omassa toiminnassaan ihmisoikeuksia, jotta Euroopan unionin asema ihmisoikeusneuvostossa vahvistuisi ja saisi uskottavuutta,
 - C. toteaa, että ihmisoikeusneuvosto on ainutlaatuinen yleismaailmallisiin ihmisoikeuksiin erikoistunut foorumi, joka käsittelee ihmisoikeuksia YK:n järjestelmässä; ottaa huomioon, että sille on uskottu tärkeä tehtävä ja vastuu huolehtia, että ihmisoikeuksien edistämistä, suojeleminen ja kunnioittamista tehostetaan kaikkialla maailmassa,
 - D. ottaa huomioon, että ihmisoikeusneuvoston arviointi tapahtuu kahdella eri tavalla: elimen asemasta keskustellaan New Yorkissa ja sen menettelyistä Genevessä; katsoo, että samalla kaikkien kansainvälisten toimijoiden on työskenneltävä kaksinaismoraalista eroon pääsemiseksi ja vältettävä valikoivuutta ja politisoimista ihmisoikeuskysymyksiä käsitellessään,
 - E. katsoo, että kansalliseen itsemääräämisoikeuteen ja lainkäyttövaltaan kuuluvia kysymyksiä ei voida enää käyttää valtioiden suojaamiseen niiden ihmisoikeustilanteen tarkkailulta,
 - F. katsoo, että Euroopan unionin olisi hoidettava tehtävänsä maailmanlaajuisena toimijana koko YK:n ja erityisesti ihmisoikeusneuvoston puitteissa ja Euroopan ulkosuhdehallintona konkretisoituvan uuden strategian olisi autettava unionia toimimaan tehokkaammin ja helpommin tunnistettavasti ja vastaamaan globaaleihin haasteisiin yhdenmukaisesti, johdonmukaisesti ja tehokkaasti,
 - G. ottaa huomioon, että Euroopan ulkosuhdehallinnon alaisuuteen on perustettu ihmisoikeus- ja demokratialinja,
 - H. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunta matkustaa Geneveen ihmisoikeusneuvoston 16. istuntoon samaan tapaan kuin edeltävinä vuosina on toimittu ihmisoikeusneuvoston istuntojen ja sitä aiemmin ihmisoikeusneuvostoa edeltäneen YK:n ihmisoikeustoimikunnan istuntojen yhteydessä,
 - I. korostaa ihmisoikeusneuvoston 16. istunnon ja erityisesti ihmisoikeusneuvoston arviointiprosessin merkitystä, koska niiden puitteissa tarjoutuu ainutlaatuinen tilaisuus arvioida, miten neuvosto on hoitanut mandaattinsa, ja neuvoston on mahdollista parantaa työmenetelmiään voidakseen toimia tehokkaammin ja järjestelmällisemmin

¹ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artikla, 3 artiklan 5 kohta ja 6 artikla.

ihmisoikeusloukkauksia vastaan; suhtautuu myönteisesti siihen, että ihmisoikeusneuvoston arviointiprosessin kahdeksi fasilitaattoriksi on nimitetty Marokko ja Liechtenstein;

2. suhtautuu myönteisesti siihen, että 16. sääntömääräisessä istunnossa käsitellään muiden muassa raportteja kansallisiin tai etnisiin, uskonnollisiin ja kielellisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden oikeuksista sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta terrorismin vastaisissa toimissa sekä järjestetään lapsen oikeuksia käsitteleviä laajoja kokouksia;
3. suhtautuu myönteisesti näiden keskeisten aiheiden erityisraporttien nimityksiin tänä vuonna ja panee merkille, että kidutusta ja muuta julmaa, epäinhimillistä tai halventavaa kohtelua tai rangaistusta, uskonnon- ja uskonvapautta sekä ihmisoikeuksien puolustajien tilannetta käsittelevien erityisraporttien on määrä laatia raportit; kehottaa EU:n jäsenvaltioita osallistumaan keskusteluihin aktiivisesti;
4. suhtautuu myönteisesti uuteen ihmisoikeuksia ja demokratiaa käsittelevään linjaan ja kannattaa ajatusta perustaa EU:n neuvoston ihmisoikeustyöryhmä (COHOM), johon kuului ihmisoikeusasiantuntijoita kaikista EU:n 27 jäsenvaltiosta ja joka sijoitettaisiin Brysseliin, koska EU:n toimintapolitiikkojen valvonnan kannalta Bryssel on sijainniltaan muita parempi, ja joka auttaisi monenvälisten ja kahdenvälisen toimien välisessä organisoinnissa;
5. kannattaa ihmisoikeuksia käsittelevän EU:n korkean tason erityisedustajan nimittämistä ja korostaa jälleen ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevien maakohtaisten strategioiden merkitystä;
6. pitää erittäin tärkeänä, että EU:lla on yhteinen kanta kysymyksiin, joista keskustelleen 16. istunnossa, ja kehottaa EU:n jäsenvaltioita tehostamaan EU:ssa käytäntöä, jonka mukaan esitetään "yksi viesti monella äänellä", mikä on toiminut hyvin viime vuosina erimerkiksi kuolemanrangaistuksen vastaisissa EU:n aloitteissa;

Ihmisoikeusneuvoston työskentely

7. kehottaa jälleen EU:n jäsenvaltioita vastustamaan aktiivisesti kaikkia pyrkimyksiä ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden, jakamattomuuden ja keskinäisen riippuvuuden vesittämiseksi ja kannustamaan ihmisoikeusneuvostoa kiinnittämään tasapuolisesti huomiota eri perustein tapahtuvaan syrjintään, esimerkiksi sukupuolen, vammaisuuden, rodun tai etnisen alkuperän, iän, seksuaalisen suuntautumisen ja uskonnon tai vakaumuksen perusteella tapahtuvaan syrjintään;
8. muistuttaa kansalaisoikeuksien ja poliittisten oikeuksien sekä taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien keskinäisen riippuvuussuhteen merkityksestä; kehottaa harkitsemaan veden ja vesihuollon määrittämistä perusoikeuksiksi ihmisten elinolojen parantamiseksi;
9. on huolestunut siitä, että ihmisoikeusneuvoston mandaatin entistä tehokkaamman hoitamisen suurin este on usein harjoitettu "blokkipolitiikka" ja sen vaikutus siihen, mitä maita ja tilanteita valikoituu ihmisoikeusneuvoston tarkasteltaviksi; toistaa näkemyksensä, jonka

mukaan ihmisoikeusneuvoston kyky puuttua tehokkaasti, ajoissa ja riittävästi yksittäisten maiden tilanteeseen on keskeistä sen arvovallan ja uskottavuuden kannalta;

10. katsoo, että ihmisoikeusneuvostolle olisi annettava entistä paremmat keinot käsitellä sekä kroonisia tilanteita että hätätilanteita mahdollisesti siten, että ihmisoikeuksia koskevaa keinovalikoimaa laajennetaan hyödyntämällä paneelikeskusteluja sekä istuntojen aikana että niiden välillä ja siirtämällä istuntoja Geneven ulkopuolelle; pahoittelee, että ihmisoikeusneuvosto on useissa yhteyksissä ollut asianmukaisten välineiden puuttuessa kyvytön käsittelemään nopeasti ja ajoissa vakavia ihmisoikeustilanteita, ja kannattaa ajatusta riippumattomista menettelyjen "laukaisimista"; kehottaa pyrkimään aktiivisesti luomaan ihmisoikeusneuvoston erityisiä mekanismeja, joilla voidaan vastata nopeasti ihmisoikeuskriiseihin esimerkiksi Lähi-idässä ja Pohjois-Afrikassa, Iranissa ja Valko-Venäjällä;
11. pitää myönteisenä, että ihmisoikeusneuvostossa on pyritty muodostamaan Valko-Venäjän tilannetta tarkkaileva alueiden rajat ylittävä työryhmä; kehottaa ihmisoikeusneuvostoa antamaan lausunnon, jossa se tuomitsee voimakkaasti maassa tapahtuneet räikeät ihmisoikeusloukkaukset ja demokraattiseen oppositioon ja tavallisiin kansalaisiin kohdistetut sortotoimet 19. joulukuuta 2010 järjestettyjen presidentinvaalien jälkeen, sekä hyväksymään asiaa koskevan päätöslauselman;
12. suhtautuu myönteisesti Yhdysvaltojen aloitteeseen laatia maakohtainen päätöslauselma Iranista; kehottaa EU:n jäsenvaltioita tukemaan voimakkaasti Irania koskevan erityismekanismin perustamista; kehottaa korkeaa edustajaa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa koordinoimaan EU:n ja Yhdysvaltojen välistä yhteistyötä kummallekin tärkeissä ihmisoikeuskysymyksissä mutta toteaa, että EU:n olisi toimittava täysin riippumattomasti ollakseen tehokas ja uskottava;
13. suhtautuu myönteisesti siihen, että Tunisiaan lähetettiin 27. tammikuuta ja 2. helmikuuta 2011 väliseksi ajaksi YK:n korkean tason ihmisoikeusvaltuuskunta, ja kannustaa voimakkaasti panemaan täysimääräisesti täytäntöön sen suositukset; toistaa kehotuksensa, jonka mukaisesti olisi perustettava riippumaton kansainvälinen tutkintalautakunta selvittämään kaikkia väitettyjä ihmisoikeusloukkauksia, jotka liittyvät joulukuun 17. päivän 2010 jälkeisiin tapahtumiin;
14. kannattaa YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston valtuuskunnan lähettämistä Egyptiin arvioimaan yleistä ihmisoikeustilannetta maan johdon vaihtumisen jälkeen;
15. suhtautuu myönteisesti siihen, että 15. erityisistunnossa 25. helmikuuta hyväksyttiin yksimielisesti Libyan ihmisoikeustilannetta koskeva päätöslauselma, jossa tuomitaan Libyassa tapahtuneet törkeät ja systemaattiset ihmisoikeusloukkaukset ja korostetaan, että jotkut niistä saattavat olla jopa rikoksia ihmisyyttä vastaan; kehottaa lähettämään Libyaan riippumattoman kansainvälisen tutkintalautakunnan selvittämään kaikkia väitettyjä kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön vastaisia rikkomuksia maassa ja tukee voimakkaasti suositusta Libyan väliaikaisesta erottamisesta ihmisoikeusneuvoston jäsenyydestä; pitää tässä yhteydessä myönteisenä YK:n yleiskokouksen 1. maaliskuuta 2011 tekemää päätöstä jäädyttää Libyan jäsenyys YK:n ihmisoikeusneuvostossa;

RC\860026FI.doc

PE459.694v01-00 }
PE459.697v01-00 }
PE459.698v01-00 }
PE459.700v01-00 }
PE459.701v01-00 } RC1

16. kannattaa YK:n ihmisoikeusvaltuutetun aluetoimiston avaamista Välimeren alueella;
17. suhtautuu myönteisesti Nigerian ja Yhdysvaltojen aloitteesta järjestettyyn 14. erityisistuntoon, jossa käsiteltiin Norsunluurannikon ihmisoikeustilannetta vuoden 2010 presidentinvaalien jälkeen ja jossa tuomittiin ihmisoikeusloukkaukset ja kehoitettiin kaikkia osapuolia noudattamaan tinkimättä ihmisoikeuksia, perusvapauksia ja oikeusvaltioperiaatetta; toistaa tukensa vaalien tulokselle, sellaisena kuin YK sen on tunnustanut, ja kehottaa kaikkia toimijoita tunnustamaan Alassane Ouattaran aseman valittuna presidenttinä; tukee Afrikan unionin päätöstä perustaa valtionpäämiehistä koostuva paneeli, jonka tehtävänä on saada aikaan rauhanomainen neuvotteluratkaisu Norsunluurannikon vaalien jälkeiseen kriisiin;
18. panee merkille erityisraportoijien laatimat raportit ihmisoikeustilanteesta Korean demokraattisessa kansantasavallassa sekä Myanmarissa/Burmassa ja toistaa kehotuksensa EU:lle tukea julkisesti YK:n tutkintalautakuntien perustamista ihmisoikeusloukkausten arvioimiseksi näissä maissa sekä sen arvioimiseksi, missä määrin niissä on kyse rikoksista ihmisyyttä vastaan; pitää Korean demokraattisen kansantasavallan ja erityisraportoijan välisen yhteistyön puutetta valitettavana ja pyytää jatkamaan Myanmarin/Burman erityisraportoijan mandaattia;
19. kehottaa EU:ta toimimaan aloitteellisesti ja edistämään ja tukemaan ihmisoikeusneuvoston tulevassa istunnossa päätöslauselmaa, joka koskee riippumattomien asiantuntijoiden komitean Gazan konfliktin kansainväliselle selvitysvaltuuskunnalle laatimaa seurantaraporttia, jotta varmistetaan vastuuseen asettaminen kansainvälisen oikeuden rikkomisesta ja tuetaan asian käsittelyn siirtämistä yleiskokoukselle ja kansainvälisen oikeuden mekanismeille, mikäli Israel ja palestiinalaiset osapuolet eivät noudata velvoitettaan suorittaa tutkimuksia kansainvälisten normien mukaisesti; pyytää lisäksi korkeaa edustajaa seuraamaan aktiivisesti humanitaarisen saattueen tapausta koskevan kansainvälisen selvitysvaltuuskunnan raportin seurantatulosten huomioon ottamista, jotta varmistetaan vastuuseen asettamisen ja vastuun periaatteiden noudattaminen; korostaa tässä yhteydessä, että ihmisoikeusnäkökohdista on keskusteltava ensin EU:n ja Israelin assosiaationeuvostossa sekä EU:n ja palestiinalaishallinnon sekakomiteassa; pitää erityisen huolestuttavana, että 21. helmikuuta 2011 pidetyn EU:n ja Israelin assosiaationeuvoston kokouksen päätelmät eivät ilmennä EU:n kantaa tähän kysymykseen;
20. pitää myönteisinä lausuntoja, jotka YK:n ihmisoikeusvaltuutettu antoi vierailtuaan ensi kertaa miehityillä palestiinalaisalueilla ja Israelissa, sekä erityisesti valtuutetun välittämää painokasta viestiä, että kansainvälisestä ihmisoikeuslainsäädännöstä ja kansainvälisestä humanitaarisesta oikeudesta ei neuvotella; korostaa Lähi-idän rauhanomaisen demokratisoitumisen merkitystä;
21. pitää valitettavana, että vaikka yleiskokouksen päätöslauselmalla 60/251 vahvistettujen YK:n ihmisoikeusneuvoston jäsenyyskriteereiden mukaan jäsenten on tehtävä täyttä yhteistyötä neuvoston kanssa, nykyinen vapaaehtoisten sitoumusten käytäntö on tuottanut hyvin eritasoisia ja riittämättömiä tuloksia; toistaa siksi, että jäsenyyden vähimmäisvaatimuksena pitäisi olla, että kaikilla jäsenillä on voimassa pysyvä kutsu erityismenettelyihin ja menettelyt myös toteutetaan sen lisäksi että jäsenten sitoutumisesta ihmisoikeuksiin on vankkaa näyttöä;

korostaa aitoa kilpailua edistävän toimintaympäristön merkitystä valintaprosessin yhteydessä; kehottaa poistamaan alueellisilta ryhmittä mahdollisuuden esittää ennakolta päätetty luettelo YK:n ihmisoikeusneuvoston jäsen ehdokkaista;

22. kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja Euroopan ulkosuhdehallintoa osallistumaan aktiivisesti YK:n ihmisoikeusneuvoston arviointiin vuonna 2011 sen mandaatin toteutumisen parantamiseksi; korostaa, että ihmisoikeusneuvoston pitäisi kehittyä enemmän varhaisen varoituksen antavan ja ennaltaehkäisevän mekanismin suuntaan ja että erityismenettelyihin sisältyvää asiantuntemusta olisi hyödynnettävä tätä tarkoitusta varten; toistaa, että arviointiprosessin on oltava avoin ja kaikenkattava ja että siinä on otettava huomioon kansalaisjärjestöjen, kansalaisyhteiskunnan sekä kaikkien muiden asian kannalta olennaisten sidosryhmien näkemykset; pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa pitämään Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan ajan tasalla arvioinnin edistymisestä;
23. toistaa kantansa, jonka mukaan arvioinnissa olisi säilytettävä YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston riippumattomuus, ja vastustaa kaikkia pyrkimyksiä muuttaa toimiston asemaa, sillä se voisi vaikuttaa kielteisesti rahoitukseen ja siten myös toimiston riippumattomuuteen; pitää myönteisenä YK:n ihmisoikeusasioiden apulaispääsihteerin äskettäistä nimittämistä ja sitä, että tämä alkaa johtaa YK:n ihmisoikeusvaltuutetun New Yorkin toimistoa; katsoo, että tämä uusi toimi auttaa lujittamaan yhteyksiä, vuoropuhelua ja avoimuutta YK:n yleiskokouksen ja muiden YK:n elinten, kuten turvallisuusneuvoston ja ihmisoikeusvaltuutetun toimiston, välillä; korostaa tarvetta varmistaa riittävä rahoitus YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston alueellisten toimipisteiden auki pitämiseksi, jotta ne voivat jatkaa työtään kentällä;
24. vaatii turvaamaan erityismenettelyt ja vahvistamaan niitä ja takaamaan, että ihmisoikeusneuvostolla on mahdollisuus puuttua yksittäisiin ihmisoikeusloukkauksiin maakohtaisten päätöslauselmien ja mandaattien avulla; korostaa ihmisoikeuksien jakamattomuuden merkitystä – olipa kyse sitten sosiaalisista, taloudellisista tai sivistyksellisistä oikeuksista taikka kansalaisoikeuksista tai poliittisista oikeuksista; panee huolestuneena merkille, että ainutlaatuisen universaalien uhreihin keskittyvän järjestelmän muodostava valitusmekanismi on tuottanut vain niukasti tulosta suhteessa saamiensa valitusten suureen määrään; painottaa, että tähän ongelmaan on puututtava YK:n ihmisoikeusneuvoston arvioinnin yhteydessä;

Yleinen kausiarviointi

25. tunnustaa yleiseen kausiarviointiin sisältyvän lisäarvon, sillä kyseessä on kaikkia hallituksia koskeva arviointi, jossa kaikkia YK:n jäseniä kohdellaan ja tarkastellaan tasapuolisesti huolimatta siitä, että maiden on suostuttava vapaaehtoisesti arviointiin ja siihen, että ne toteuttavat jatkotoimia suositusten johdosta; huomauttaa, että kaikki Yhdistyneiden kansakuntien jäsenvaltiot arvioidaan tämän menettelyn puitteissa joulukuuhun 2011 mennessä;
26. korostaa olevan olennaisen tärkeää, että ihmisoikeusneuvostossa varataan edelleen paikka kansalaisyhteiskunnalle, jotta kansalaisyhteiskunnan mahdollisuudet osallistua

vuoropuheluun paranevat, jolloin kansalaisjärjestöille tarjoutuu uusia tilaisuuksia käynnistää vuoropuhelu tiettyjen valtioiden kanssa;

27. tukee kansalaisjärjestöjen yleiseen kausiarviointiin osallistumisen laajentamista siten, että ne voivat antaa kirjallisia suosituksia työryhmän käsiteltäväksi ja saavat osallistua sen keskusteluihin;
28. panee merkille yleisen kausiarvioinnin valtioille antaman mahdollisuuden sitoutua noudattamaan ihmisoikeusvelvoitteitaan ja ryhtymään jatkotoimiin ihmisoikeussopimuksilla perustettujen elinten ja erityismenettelyiden päätelmien johdosta;
29. toteaa uudelleen, että suosituksissa pitäisi aiempaa enemmän painottaa tuloksia, ja kehottaa lisäämään riippumattomien asiantuntijoiden ja kansallisten ihmisoikeuselinten osallistumista yleiseen kausiarviointiin, jotta varmistetaan sen tehokkuus seurantamekanismina; katsoo, että yleiseen kausiarviointiin voidaan yhdistää riippumatonta asiantuntemusta kutsumalla asiantuntijoita arvioinnin tarkkailijoiksi ja esittämään yleistä kausiarviointia koskevan yhteenvedon ja analyysin loppuraportin hyväksymisen yhteydessä;
30. pitää valitettavana, että tiettyjen maiden ensimmäinen arviointikierrös ei lunastanut odotuksia siitä, että prosessi olisi avoin, valikoimaton ja sovinnollinen; panee tässä yhteydessä merkille EU:n jäsenvaltioiden pyrkimykset murtaa "blokkiajattelu"; rohkaisee jäsenvaltioita tarjoamaan teknistä apua helpottaakseen näiden suositusten täytäntöönpanoa;
31. kehottaa EU:n jäsenvaltioita jatkamaan osallistumistaan YK:n ihmisoikeusneuvoston arviointiin, varmistamaan, että yleisen kausiarvioinnin ensimmäisen ja toisen kierroksen välille ei muodostu aukkoa, sekä huolehtimaan siitä, että toisella kierroksella keskitytään suositusten täytäntöönpanoon ja seurantaan; tukee näkemystä, jonka mukaan yleisen kausiarvioinnin kohdevaltioiden olisi esitettävä selkeät vastaukset kuhunkin suositukseen sekä aikataulut työryhmän suositusten täytäntöönpanolle; huomauttaa, että väliraportin laatiminen täytäntöönpanon tilanteesta voi tukea tätä prosessia;

Erityismenettelyt

32. toteaa jälleen, että erityismenettelyt muodostavat YK:n ihmisoikeuskoneiston ytimen ja että YK:n ihmisoikeusneuvoston uskottavuus ja tehokkuus ihmisoikeuksien puolustajana perustuu erityismenettelyiden puitteissa tehtävään yhteistyöhön ja niiden tinkimättömään täytäntöönpanoon; korostaa tässä yhteydessä, että on olennaisen tärkeää lisätä erityismenettelyiden riippumattomuutta ja vuorovaikutteisuutta ihmisoikeusneuvoston kanssa;
33. tuomitsee pyrkimykset heikentää erityismenettelyiden riippumattomuutta asettamalla hallitukset valvomaan niitä; korostaa, että kaikenlainen valvonta politisoisi järjestelmän ja heikentäisi sen vaikuttavuutta;
34. toistaa pitävänsä maakohtaisia tilanneraportteja koskevia erityismenettelyjä keskeisenä välineenä parannettaessa ihmisoikeuksia ruohonjuuritasolla; tähdentää, että maakohtaisiin mandaatteihin sisältyvien keskeisten tekijöiden, kuten niiden kausittaisuuden ja niiden perustana olevan asiantuntemuksen vuoksi niitä ei voida korvata yleisellä kausiarvioinnilla;

35. kehottaa EU:n jäsenvaltioita puolustamaan YK:n ihmisoikeusneuvoston koskemattomuutta ja vastuuvellollisuutta sen arvioinnissa tukemalla erityismenettelyiden suositusten täytäntöönpanoa koskevan seurantamekanismin perustamista sen lisäksi, että hyväksytään valintaperusteet ja ehdokkaiden taustaan, ammattitaitoon, pätevyyteen ja kokemukseen perustuva entistä avoimempi nimitysprosessi; kannattaa kansalaisjärjestöjen ehdotusta vahvistaa erityismenettelyiden valmiuksia antaa varhaisia varoituksia soveltamalla järjestelmää, joka antaa niille mahdollisuuden lähettää asia automaattisesti ihmisoikeusneuvoston käsiteltäväksi;

EU:n osallistuminen

36. suhtautuu myönteisesti EU:n korkean edustajan / komission varapuheenjohtajan osallistumiseen YK:n ihmisoikeusneuvoston 16. istuntoon;
37. vaatii, että Euroopan ulkosuhdehallinto ja erityisesti EU:n edustustot Genevessä ja New Yorkissa lisäävät EU:n YK:n ihmisoikeusneuvostossa tekemän työn johdonmukaisuutta, näkyvyyttä ja uskottavuutta jatkamalla alueiden välisten yhteyksien ja yhteistyön kehittämistä ja erityisesti pyrkimällä vaikuttamaan maltillisiin maihin kaikissa ryhmissä;
38. toistaa kantansa "uskontojen halventamisen" käsitteeseen ja myöntää, että uskonnollisten vähemmistöjen syrjintään on paneuduttava täysipainoisesti, mutta katsoo, että ei ole asianmukaista sisällyttää tätä käsitettä rasismia, rotusyrjintää, muukalaisvihaa ja kaikkia syrjinnän muotoja koskevia täydentäviä vaatimuksia koskevaan pöytäkirjaan; pitää myönteisenä EU:n edustuston järjestämää oheistapahtumaa uskonnon- tai vakaumuksen vapautta käsittelevän YK:n erityisraportoijan mandaatin 25-vuotisen taipaleen juhlistamiseksi; pyytää EU:ta neuvottelemaan päätöslauselman tärkeimpien tukijoiden ja muiden toimijoiden kanssa, jotta halventamista koskevalle päätöslauselmalle löydetään vaihtoehto;
39. tukee eri alueiden edustajien laatimaa lesbojen, homojen, biseksuaalisten sekä trans- ja intersukupuolisten henkilöiden (LGBTI) oikeuksista annettavaa lausuntoa;
40. toistaa tukevansa EU:n aktiivista osallistumista YK:n ihmisoikeusneuvoston työhön sen perustamisesta lähtien ja toteaa, että osallistuminen on päätöslauselmien tukemista tai yhtenä tukijana toimimista, lausuntojen antamista ja osallistumista vuorovaikutteisiin vuoropuheluihin ja keskusteluihin; antaa tunnustusta EU:n antamille sitoumuksille eri maiden tilanteiden käsittelemiseksi YK:n ihmisoikeusneuvostossa ja korostaa kyseisten sitoumusten tinkimättömän täytäntöönpanon merkitystä;
41. tukee EU:n ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian ryhmän (GRULAC) yhteistä aloitetta päätöslauselmaksi kaduilla asuvista ja työskentelevistä lapsista;
42. kehottaa EU:n jäsenvaltioita tekemään kaikkensa kaikkien erityismenettelyjä koskevien mandaattien säilyttämiseksi ja kehottaa erityisesti uudistamaan ihmisoikeuksien puolustajien tilanteesta raportoivan YK:n erityisraportoijan mandaatin;

43. pitää valitettavana, että pyrkiessään yksimielisyyteen EU tuntuu usein samalla vesittävän kunnianhimoisia tavoitteitaan, ja katsoo, että EU:n pitäisi esittää ja/tai ajaa rohkeammin maakohtaisia päätöslausemia;
44. panee huolestuneena merkille, että EU ei ole kyennyt vaikuttamaan tehokkaasti laajemman YK-järjestelmän sisällä; korostaa, että EU:n on nostettava ihmisoikeusneuvoston toiminta yhdeksi painopisteistään ja parannettava jäsenvaltioiden välistä koordinoitua, ja kehottaa neuvostoa hyväksymään suuntaviivoja koordinoinnin ja päätöksenteon helpottamiseksi tässä yhteydessä sekä pyrkimään muodostamaan koalitioita/yhteenliittymiä keskeisten alueellisten kumppaneiden ja kaikkien maltillisten valtioiden kanssa ihmisoikeusneuvostossa vallitsevan blokkiajattelun hälventämiseksi;
45. kiinnittää huomiota siihen, että käytännön tasolla on tärkeää pitää yllä tavallista suurempaa ja hyvin varustettua EU:n edustustoa Genevessä ja New Yorkissa; korostaa, että sen, mitä tapahtuu Genevessä ja New Yorkissa, on muodostettava olennainen osa EU:n ulkopolitiikasta ja että siinä on keskityttävä sisäisen koordinaation parantamiseen, ja painottaa myös tarvetta huolehtia kahdenvälisen ja monenvälisen tason hyvästä yhteispelistä;
46. pitää valitettavana, että on päätetty lykätä EU:n syyskuussa 2010 YK:n yleiskokoukselle ehdottamaa päätöslauselmaa, jolla EU pyrki lujittamaan asemaansa niin, että se vastaa uusia, Lissabonin sopimukseen perustuvia institutionaalisia järjestelyjä; huomauttaa, että tämä aseman vahvistuminen mahdollistaisi sen, että EU:ta voi edustaa pysyvä henkilö (Eurooppa-neuvoston puheenjohtaja ja/tai korkea edustaja), se voi puhua yhdellä äänellä ja EU:n näkyvyyttä ja vaikutusvaltaa maailmanlaajuisena toimijana voidaan lisätä; korostaa, että Euroopan ulkosuhdehallinnon "erityistyöryhmän" on jatkettava ponnistelujaan tiiviissä yhteistyössä EU:n jäsenvaltioiden kanssa päätöslauselman hyväksymiseksi;
47. valtuuttaa valtuuskuntansa ihmisoikeusneuvoston 16. istunnossa tuomaan esille tässä päätöslauselmassa ilmaistut huolenaiheet; pyytää valtuuskuntaa raportoimaan vierailustaan ihmisoikeuksien alivaliokunnalle ja pitää välttämättömänä, että Euroopan parlamentti lähettää jatkossakin valtuuskunnan YK:n ihmisoikeusneuvoston asiaan liittyviin istuntoihin;
48. toistaa kaikille EU:n jäsenvaltioille osoittamansa kehotuksen varmistaa, että ne kunnioittavat ihmisoikeuksia omassa sisäisessä toiminnassaan kaksinaismoraalin välttämiseksi ja ottaen huomioon meneillään olevan, EU:n liittymistä Euroopan ihmisoikeussopimukseen koskevan prosessin, sillä muussa tapauksessa EU:n asema YK:n ihmisoikeusneuvostossa voisi heikentyä vakavasti;
49. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, YK:n turvallisuusneuvostolle, YK:n pääsihteerille, YK:n 64. yleiskokouksen puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusneuvoston puheenjohtajalle, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä ulkoasiainvaliokunnan perustamalle EU:n ja YK:n väliselle työryhmälle.